

Metamorfozy myšlení evropských poslanců v názorech na kazetovou municí

- CZ24 News | 16. července 2023

EU/USA/UKRAJINA:

Inter arma silent musae – Mezi zbraněmi ztichnou múzy.

(Cicero).

V souvislosti s nedávným výrokem Tomáše Zdechovského o kazetové municí, kterou zřejmě dodají USA na ukrajinská bojiště, je užitečné srovnat názory evropských poslanců na tento druh ničivé zbraně s odstupem několika roků a tuto problematiku nastínit podrobněji.

V závěru pak odkazují zájemce na zajímavá fakta, která velmi jednoduše ukazují na skutečnost, že všeobecně uznávaná, vysoká lidská inteligence a rozum mimořádně nadaných jedinců ctí zásady míru a pokoje mezi národy (Albert Einstein v rozhovoru s S. Freudem). Je velmi pravděpodobné, že kdyby dnes žil a veřejně promlouval A. Einstein nebo S. Freud, byl by v médiích plnicích funkci užitečného idiota západní propagandy označen za „proruského švába a chcmíra“...

Tomáš Zdechovský, český politik, od roku 2014 poslanec Evropského parlamentu, v letech 2020 až 2022 místopředseda KDU-ČSL, veřejně vyjádřil nadšení, že americké zbraně budou zabíjet nejen vojáky, ale velmi pravděpodobně i civilisty. Možná vlastně ani neví nic o ničivých účincích kazetové munice nebo nezná zákony země, kterou reprezentuje na půdě EU. Zákon o zákazu kazetové munice byl vyhlášen 19. 7. 2011 ve Sbírce zákonů v částce 76, pod číslem 213/2011 Sb.

Na Twitteru pan Zdechovský prohlásil: *Ruské jednotky v zákopech se teď hodně zapotí a to ne kvůli*

slunci . *Americká média informují, že Bidenova administrativa konečně přijala rozhodnutí dodat Ukrajině kazetovou municí (DPICM). Tohle bude opravdu fičák. Translate Tweet, 7:50 AM · Jul 6, 2023.*

Europoslanec Zdechovský získal několik vysokoškolských titulů, studoval magisterské obory jako pastoračně sociální asistent a pedagog volného času na Theologické fakultě v Českých Budějovicích. Od takto vzdělaného a myšlenkově zaměřeného člověka bych očekával spíše tendence promlouvat o mírovém řešení, o hrůzách zabíjení na obou stranách války. Ovšem chyba je pouze v mé naivní představě, že absolvent theologické fakulty, navíc otec čtyř dětí, bude inklinovat k určitým biblickým a křesťanským zásadám (KDU-ČSL).

Pan europoslanec zřejmě nepochopil, že je povinen ctít zákony své země, a že zastupuje i názory takových spoluobčanů jako jsem já, tedy lidí, kteří volají po mírovém řešení a ochraně obyvatelstva Ukrajiny před eskalací válečného konfliktu, bez ohledu na národnost a etnikum. Stejně tak bych čekal od každého duševně zdravého jedince, že odsoudí takovou hrůzostrašnou zbraň, jež je velmi často využívána právě proti civilnímu obyvatelstvu, kde má velmi smrtící účinky. Ovšem lidé, kteří mají zkreslené představy i válečné choutky v sobě živí propagandisticky vypěstovanou nenávist k určitému ideologickému nepříteli, kývají hlavou jak osel na vše, dokud jim taková „cluster bomb“ nepráskne nad hlavou. Možná až v té chvíli by se z té naivní letargie probrali.

Kdybychom měli na to žaludek, jistě by se na netu našly stovky podobných, jásavých výroků politiků i

komentátorů nad rozhodnutím dodat na Ukrajinu další smrtící dary v podobě kazetové munice (DPICM).

V čase důležitého summitu NATO v litevském Vilniusu je důležité připomenout, že NATO by měla ctít základní smluvní závazky. Pokud signatáři Severoatlantické smlouvy nenaplnují základní myšlenku v článku 1, došlo k od té doby nepochybně k podivné transformaci a odchýlení od původní myšlenky, tedy – prosadit usilovně svoji víru v cíle a zásady Charty OSN a svoji touhu žít v míru se všemi národy a všemi vládami.

ČLÁNEK 1

Smluvní strany se zavazují, jak je uvedeno v Chartě OSN, urovnávat veškeré mezinárodní spory, v nichž mohou být účastny, mírovými prostředky tak, aby nebyl ohrožen mezinárodní mír, bezpečnost a spravedlnost, a zdržet se ve svých mezinárodních vztazích hrozby silou nebo použití síly jakýmkoli způsobem neslučitelným s cíli OSN.

Severoatlantická smlouva, (Washington D.C., 4. dubna 1949).

Stručně k této munici: Např. bitevník Aero L-159 Alca může být vyzbrojen kontejnerovou pumou CBU-87 s 202 kusy submunice typu BLU-97/B. Nad cílem letoun odhodí kontejner, který se otevře v určité výšce nad zemí a tím uvolní submunici. Submunice tvořená např. malými bombami se rozletne a při dopadu pokryje poměrně velký prostor. Typickým použitím je nasazení proti živé síle, tankům, vzletovým plochám na letištích, pozemním komunikacím a elektrickému vedení. V roce 2008 byla v Dublinu podepsána Úmluva o zákazu kazetové munice. Podle této úmluvy smluvní strany mohou vlastnit jen určité minimální množství kazetové munice k výzkumným, tréninkovým a jiným stanoveným účelům. Za Českou republiku úmluvu podepsal ministr zahraničí Karel Schwarzenberg a v parlamentu byla projednána. Někteří významní uživatelé kazetové munice, jako např. USA, Rusko, Čína, Indie, Pákistán, Sýrie a Izrael však úmluvu nepodepsali.

V této době však ještě nebyla západním mainstreamem cíleně šířena do všech stran pandemie rusofobie, a tak i evropští politici se vyjadřovali velmi rozumně a usilovali o zákaz používání této munice. Jak rozdílné byly tyto postoje a k jakým závažným metamorfózám došlo v pohledu europoslanců na způsoby zabíjení, bude evidentní z následující citace. Zkušené odborníci nás níže přesvědčí, do jaké hluboké bažiny zvrácenosti se západní myšlení politiků i médií dostalo. Zvláště alarmující je projev o použití kazetových bomb izraelským letectvem na území Libanonu a Afghánistánu od italské europoslankyně z roku 2008:

Luisa Morgantini, Member of the European Parliament – (Itálie)

„Pane předsedající, dámy a pánové, kazetová munice je do všech důsledků zbraní hromadného ničení, nehumánním zařízením, pokud je vůbec možné, aby bylo ve válce nějaké zařízení humánní. V jedné publikaci armády USA, Polní dělostřelectvo, se uvádí: „Nevybuchlé nálože představují problém pro civilní obyvatelstvo stejně jako pro naše lehké oddíly – pěchotu, které přichází po bombardování městských oblastí“, jsou však nadále vyráběny a používány a země je nadále zamořována nevybuchlou municí, aby rok co rok rozsévala smrt, jak jsme toho byli svědky v Gruzii.“

*„V Oslu, na konferenci o boji proti používání, výrobě a skladování kazetové munice, jsem se setkala s jedním mladým Libanoncem ve věku 24 let, Ibrahimem, jehož tělo bylo poseto ranami a který měl amputovanou nohu. Představil se slovy: „Rád vás poznávám, jsem jeden z těch, kteří přežili“. Byla bych raději umřela, ale namísto toho jsem ho jen objala. **Navštívila jsem jej v jeho vesnici na jihu Libanonu a viděla na dvorech domů, ve školách, v trávě pod stromy nevybuchlé bomby shozené z izraelských letadel. Shodili jich sem více než 1 400 000, a to v posledních dnech, když bylo vyhlášeno příměří a klid zbraní. Je to obyčejná krutost.** A v Afghánistánu jsem se v nemocnicích setkala s řadou dětí, mužů a žen se zmrzačenými těly; na světě jsou tisíce dětí, které mají zmrzačená těla, protože si hrály se zbytky kazetových bomb, přilákány jejich krásnými barvami.*

V Dublinu se 109 zemí rozhodlo po deseti dnech jednání podepsat dohodu o zákazu ničivých zbraní, o poskytnutí podpory obětem a finanční pomoci postiženým oblastem, přičemž tato dohoda rovněž stanoví, že veškerý arzenál musí být zničen do osmi let. Tyto země svůj závazek jistě nesplní, pokud na ně nebude vyvíjen silný tlak ze strany všech signatářských zemí OSN: země odpovědné za zločiny proti civilnímu obyvatelstvu, jako je Izrael, Spojené státy, Rusko, Čína, Indie a Pákistán, které se jednání v Dublinu neúčastnily a které odmítly zákaz kazetové munice.

Ministr obrany, Robert Gates, se pokoušel vysvětlit odpor USA tvrzením, že „kasetová munice představuje účinný nástroj proti řadě cílů“. Mrtví v Iráku, v Afghánistánu a bývalé Jugoslávii jsou toho jistě dokladem. Evropa opět prokázala svou vnímavost, když 22 zemí podepsalo Dublinskou úmluvu a přistoupilo k ní, je však zapotřebí konkrétních opatření.

Ve dnech 2. a 3. prosince bude v Oslu smlouva oficiálně podepsána, bude však zapotřebí ji ratifikovat. Musíme tak učinit rychle a zabránit jakémukoli pokusu o její obcházení, přičemž jsem přesvědčena, že Rada bude muset zavést účinné politické a finanční nástroje s cílem zajistit, že tato smlouva bude realizována a že už nebudou tímto způsobem, to je v důsledku zbraní hromadného ničení, umírat další lidé.

Girts Valdis Kristovskis, Member of the European Parliament – (Litva)

*“Pane předsedající, zástupci Komise, zástupci předsednictví, v první řadě bych rád uvedl, že jsem byl ve své zemi téměř šest let ministrem obrany, a to v době, která vedla k našemu přijetí do NATO. Mohu proto říci, že velmi dobře vím, co to znamená starat se o zemi prostřednictvím obranných opatření, prostřednictvím nezbytných zbraní a munice. Jménem svým a rovněž jménem skupiny UEN však podporuji všechna opatření, která přijal Evropský parlament, včetně této otázky týkající se zákazu kazetové munice. Podle mého názoru bylo už řečeno vše. **Je zcela jasné, že tato zbraň není dostatečně přesná a v současnosti už je zcela zřejmé, že postihuje především civilní obyvatelstvo a zraňuje děti.***

Rád bych proto řekl, že Evropský parlament, včetně mne samotného, je přesvědčen, že členské státy EU by se měly sjednotit na společném stanovisku a využít svých společných sil k prosazení zákazu tohoto druhu zbraní. Na druhé straně jsem stoupencem uplatňování tohoto požadavku při dvoustranných jednáních se zeměmi, jako je Rusko, Spojené státy americké a Čína, které jsou hlavními držiteli tohoto druhu zbraní. Považuji to za zvlášť důležité, když si uvědomíme, že poměrně nedávno, během války mezi Gruzii a Ruskem, používalo Rusko tento druh kazetové munice proti gruzínskému civilnímu obyvatelstvu.

To dokládá, že argument pro zachování této munice v naší výzbroji, konkrétně argument, že se jedná o nástroj obrany, nemůže obstát. Jsme bohužel svědky toho, že tento nástroj se v jiných zemích používá k útokům proti civilnímu obyvatelstvu.”

Je po těchto slovech nutné dodávat nějaká další fakta o tom, že kolektivní západ doslova zešílel, a že americká a izraelská vláda patří mezi největší teroristické vlády moderní doby?! Takové návrhy a gesta jsou v podstatě důkazem, že na Ukrajině pokračuje od roku 2014 cílená genocida Ukrajinců i Rusů a „západní váleční jestřábi“ v tom nemíní ustát.

V posledních letech mě velmi překvapuje, že když se jedná o takové kruté zabíjení, cílenou a zvrácenou genocidu ve jménu nějaké “vyšší ideje”, že mlčí hlasy lidskoprávních aktivistů, humanistů, pravdoláskařů a tisíců uvědomělých svazáků z řad neziskovek. Tady jistě platí známé přísloví – koho chleba jíš, toho píseň zpívej!

Pokud se objevují v tisku zprávy o nesouhlasu s darováním kazetové munice na ukrajinská bojiště od

americké vlády, je chybou, že jde jen o politická gesta. Protože odpovídajícím protestem by bylo uvalení sankcí a tvrdých trestů na propagátory, tvrdá kritika např. ze strany OSN a známých lidskoprávních organizací, demokratických politiků, mezinárodní odsouzení odborníky, vědci, atd. Ovšem zlověstné ticho nebo pouhé šeptání je znepokojivé, velmi znepokojivé. Že by i v těchto kruzích platilo výše zmíněné přísloví?

Přejme si tedy, my, kteří voláme po zrychleném mírovém řešení této kruté války, aby vývoj v této věci byl ve prospěch míru a zastavení eskalace situace, ve prospěch silných protestů a k úplného zákazu používání takových zbraní.

Albert Einstein a Sigmund Freud nastiňují problematiku války a míru:

Dne 30. července 1932 napsal význačný světový vědec dopis psychologu Sigmundu Freudovi. V obsáhlé polemice se snaží najít odpověď na otázky, jak je možné eliminovat vznik dalších světových válek. Po první světové válce byla tato otázka aktuální v souvislosti s nastupujícím nacionalismem v Německu.

„Vážený pane profesore Freude, je všeobecně známo, že otázka války je otázkou života a smrti, nicméně přes veškerou projevenou horlivost skončil každý pokus o její řešení žalostným krachem. Existuje nějaký způsob, jak lidstvo zbavit hrozby války?“ ptal se Albert Einstein v roce 1932 psychologa Sigmunda Freuda.

Podrobněji v odkazu na webu TechSvět.

AUTOR: Roman Donda

[ZDROJ](#)